

ת"פ 5080/11/14 - מדינת ישראל נגד ס.ג.

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 5080-11-14 מדינת ישראל נ' ג'

בפני כבוד הנשיא אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

נגד
ס.ג.

גזר דין

הנאשם הודה על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה תקיפה סתם-בת זוג.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 28/8/12 בשעות הערב בביתם של הנאשם ורעייתו, הגב' ד.ג. (להלן: "המתלוננת") הכה הנאשם את המתלוננת בפניה לאחר שאמרה לו כי צריך לדאוג לאוכל לילדים ודחפה אותו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת אדמומיות בלחיה השמאלית.

הנאשם כיום בן 32, נשוי ואב ל-3 ילדים. סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי והשלים תעודת גמר בתחום מכונאות הרכב. עם סיום לימודיו עבד במוסכים שונים ובהמשך עבד כנהג אוטובוס בחברות שונות.

הנאשם מתמודד עם בעייה נפשית ממנה סובלת רעייתו בגינה היא אינה משולבת בשוק התעסוקה ומתקשה אף בניהול משק הבית.

במסגרת הקשר עם שירות המבחן השתתף הנאשם באופן סדרי ופעיל בטיפול קבוצתי בתחום האלימות במשפחה. הנאשם ביטא שביעות רצון מהשתתפותו בקבוצה ומסר כי הדבר סייע לו בהגברת יכולתו להתנהג באופן סבילי ולמתן את התנהגותו האימפולסיבית.

שירות המבחן התרשם כי לצד יכולתו של הנאשם להיתרם מההליך הטיפולי, עודו מתקשה להתייחס לקשיים עמם מתמודד במסגרת המשפחתית או במסגרות אחרות. הנאשם מתאר קשר אידיולי בינו לבין רעייתו ומתקשה להתייחס לקשיים שחווה בקשר ביניהם.

הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחס לעבירה בה הורשע, מסר הנאשם לשירות המבחן כי פגע ברעייתו ללא כוונה לאחר שאחזה בו מספר פעמים וסיפר כי טרם העימות עמה, התרחש עימות בין הוריו לבין הוריה, במהלכו ניסה לפריד ולהרגיע את הרוחות.

הנאשם ביטא הכרה בכך שבשל הסערה בה היו מצויים, היה עליו לצאת מהבית על מנת להרגיע את הרוחות ובכך למנוע את העימות ביניהם.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת תיארה אף היא יחסים טובים בין השניים ושללה קשיים. לדבריה, גם לפני האירוע, היתה התנהלותו של הנאשם תקינה והוסיפה כי הטיפול שעבר בשירות המבחן סייע לו להיות רגוע יותר.

הנאשם נעתר להצעת שירות המבחן להשתלב בטיפול נוסף, ארוך טווח בתחום האלימות במשפחה.

לצד אלו, התרשם שירות המבחן כי לנאשם דפוסי אישיות נרקיסיסטיים וקושי להתייחס להתמודדויות שחווה.

בנסיבות הענין ממליץ שירות המבחן על השתתפות מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה.

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה עותרת להשתתפות מאסר מותנה וצו מבחן נוכח החומרה שבעבירות אלימות במשפחה.

משלא עומד עניינו של הנאשם בהלכת כתב, מתנגדת התביעה לביטול הרשעתו של הנאשם.

מנגד, מציין הסנגור את קלות נסיבות ביצוע העבירה, את התהליך הטיפולי שעבר הנאשם ונכונותו להוסיף להשתלב בטיפול נוסף.

כן התייחס הסנגור לטענת המתלוננת לפיה הגישת תלונה מופרזת, והראיה לכך היא שכתב האישום תוקן וחומרתו מותנה הן ביחס להוראות החיקוק והן ביס לעובדות.

עוד טען הסנגור כי בניגוד לעולה מן התסקיר, הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו והוסיף כי הנאשם ורעייתו מקיימים חיי זוגיות תקינים בתקופה הארוכה שחלפה ממועד האירוע, ללא אירועים חריגים.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע בעבירה שעניינה תקיפה סתם- בן זוג.

על חומרת העבירה של תקיפת בן זוג נכתב רבות בפסיקת בית המשפט העליון. לנוכח נפוצות העבירה בקרב הציבור, ופוטנציאל הסיכון הטמון בה, מצווים בתי המשפט לשאת תרומתם לצמצום התופעה על ידי הטלת עונשים שיהא בכוחם להתריע עבריינים פוטנציאליים.

בע"פ 9621/02 מדינת ישראל נגד פלוני נפסק מפי כב' השופט בייניש (כתוארה דאז):

"התופעה של אלימות כלפי נשים אשר במקרים רבים אף מסתיימת ברצח מחייבת תגובה מחמירה ומתריעה...בנסיבות אלו מצווים אנו לתת ביטוי עונשי הולם לחומרת המעשים באופן שיהיה בו כדי להרתיע את המשיב מפני חזרה על מעשים מסוכנים אלה ואף להתריע עבריינים בכוח".

ברע"פ 182/13 נעם משה נ' מדינת ישראל נפסק מפי כב' השופט א' שהם:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

הערך המוגן בעבירה של תקיפת בן זוג הינו הגנה על שלומו הגופני ובטחונו האישי של הפרט.

בית המשפט צפה בסרטון המתעד את האירוע ובו נראה כי המתלוננת דחפה את הנאשם בגבו, הנאשם בתגובה אינסטינקטיבית הסתובב לכיוון המתלוננת וסטר לה על לחיה.

נוכח נסיבות המקרה, אני סבור כי ניתן למקם את מעשיו של הנאשם ברף הנמוך של העבירה.

בדיקת הפסיקה הנוהגת מעלה כי במקרי חומרה דומים למקרה שבפני הוטלו על נאשמים עונשים הנעים מענישה הצופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה עד ל-6 חודשי מאסר שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע שבפני נע בין מאסר מותנה ל-3 חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם בדין

הנאשם עתר לביטול הרשעתו בדין. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל נקבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה בצמצום, בהצטבר שני גורמים: האחד, שסוג העבירה מאפשר "ויתור" על הרשעה, והשני, שיש בהרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפסק הדין בעניין כתב, מנה בית המשפט מספר אמות מידה לקביעה, אם להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו עבר מכביד, אם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים, הנסיבות בהן ביצע את העבירה, מידת הפגיעה של העבירה באחרים, יחסו של הנאשם לעבירה, מידת נכונותו להכיר בפסול במעשיו; והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם.

ככלל נעשה שימוש באפשרות של ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה מקום בו קיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית הכללית כתוצאה מההרשעה (ראה: רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל).

התלבטתי בעניין ההרשעה בתיק שבפניי. מדובר בעבירה הנמצאת במדרג חומרה נמוך ויש לתת משקל אף לחלקה של המתלוננת באירוע, עם זאת, משלא הובאו בפני ראיות לפגיעה קונקרטית שתיגרם לנאשם בהרשעתו, ראיתי להותיר ההרשעה על כנה.

העונש המתאים

בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם רשאי בית המשפט ליתן דעתו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד בין היתר מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע המעשים והביע חרטה כנה.

הנאשם מתפקד נורמטיבית בתחומי חייו השונים ונראה כי מדובר באירוע חריג לשגרת חייו.

ממועד האירוע חלפו כ-4 שנים ולא ידוע על פתיחת תיקים פליליים נוספים נגדו.

נתתי דעתי לאמור בתסקיר ולפיו הנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו, אך עם זאת הוא עבר הליך טיפולי בשירות המבחן ואף הביע נכונות להשתלב בטיפול נוסף ארוך טווח.

בנסיבות הענין, ראיתי להקל עם הנאשם ולהשית עליו את העונשים הבאים:

1. 60 יום מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירת אלימות נגד הגוף.

2. מעמיד את הנאשם במבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הנאשם יעמוד בקשר עם שירות המבחן ויקבל כל טיפול נדרש משך תקופה זו.

ניתן היום, 06 אוקטובר 2016, בנכחות הצדדים.